

mig altsaa at være fuldt forsvarligt, ja endog at være aldeles nødvendigt, at vi, naar vi nu ville beskæftige os med en Revision af Toldloven, tillige maa tage Hensyn til, at vore Nabolandes Beskyttelsessystem har forandret Forholdene. Derved ville vi endog kunne komme til at vedtage fuldstændig ny Beskyttelse for Virksomheder her i Landet. Jeg har havt Anledning til engang tidligere i denne Samling her at nævne, at med Hensyn til vor Melindustri har Beskyttelsessystemet i vore Nabolande i Virkeligheden medført, at det fremmede Mel nu kommer frem her med en Udsøfjelspræmie — Noget, der ikke tidligere var Tale om. Nu vil jeg dog spørge, om ikke det Moment, at en Vare, som man hidtil her frit har kunnet konkurrere med, nu kommer ind med en Udsøfjelspræmie fra sit Stammeland, er en fuldt tilstrækkelig Grund til, at man nu vil beskytte den tilsvarende danske Industri, Melindustrien, medens man for 5 Aar siden ikke drømte om, at noget Saadant skulde blive Tilfældet. Jeg sætter særdeles megen Pris paa Konsekvents, men det forekommer mig, at denne Dyd vil blive til sin Modætning, dersom man ubetinget, uden Hensyn til forandrede Forhold, vilde fastholde det Standpunkt, man tidligere har indtaget. Jeg tror altsaa, at forsaavidt der i den ærede Ordførers Udtalelser laa en Bebreidelse mod mig for at have skiftet Standpunkt, da er denne Bebreidelse uretfærdig. Hovedbetragtningen fra min Side er den samme nu, som den var den Gang, nemlig den, at vi ikke skulle lade vor indenlandske Industri trykke til Side ved en overvældende fremmed Konkurrence. — Jeg skal endnu kun gøre den Bemærkning, at dersom det Vidunderlige skulde ske, at man enedes om, eller et Flertal i denne Sal sluttede sig til den Tante, som Mindretallet har fremjat i sin Betænkning, nemlig at opfordre mig til at fremkomme med Forslag om en partiel Toldrevision, gaaende i den af det ærede Mindretal angivne Retning, skal jeg meget gjerne efterkomme en saadan Opfordring, hvormod jeg selvfølgelig, jaalænge der ikke er nogen rimelig Udsigt til, at Andet kan blive vedtaget her i dette Thing end en fuldstændig Toldrevision med et for Statskassen ødelæggende Resultat, anser ethvert videre Arbejde fra min Side paa Behandlingen af dette Spørgsmaal for at være ørkesløs.

Tutein: Som ærede Medlemmer ville have set, har jeg sat mit Navn under Betænkningen, sluttende mig til Flertallet, og jeg har gjort det, fordi jeg i det Hele taget anerkjender, at Udvalgets Flertal er gaaet

den rigtige Wei. I den Retning, hvori dets Forslag gaar, er det, at en Toldreform bør føres. Naar jeg ikke desto mindre i Dag beder om Ordet for at betegne, at jeg har et noget andet Standpunkt end det ærede Flertal i Udvalget, saa gjør jeg det ikke, fordi jeg tror derved at kunne fremme Noget yderligere, end hvad det ærede Flertal har foreslaaet, thi det viser sig jo efter den høitærede Ministres Udtalelser høist usandsynligt, at selv Flertallets Forslag kan komme videre igjennem, men jeg gjør det, idet jeg vil søge at godtgjøre, at selv Flertallets Forslag ikke er tilstrækkeligt, og at man ikke gjennem det vil kunne opnaa blot tilnærmelsesvis en retfærdig Toldbeskatning. Eftersom vor nuværende finansielle Husholdning er indrettet, har Staten henimod $\frac{3}{5}$ af sine aarlige Indtægter gjennem Tolden, og den naaer dette ganske overordentlige store Beløb af omtrent 14 til 15 Kr. pr. Individ af Landets Befolkning kun ved dels at beskattede Artikler, som den almindelige Befolkning, den menige Mand, eller hvad man vil kalde ham, ikke kan undvære, og dels ved at lægge en saa aldeles urimelig Told paa enkelte Artikler, at selv den høie Beskyttelsestold bevirker, at Indtægten deraf ikke kommer Statskassen tilgode i fuldt Omfang. Jeg skal nærmere godtgjøre begge disse Hovedpunkter. Hovedmassen af Toldindtægterne faae vi gjennem Tolden paa Manufakturvarer, Kolonialvarer og Alkohol under dens forskjellige Former, det vil altsaa sige paa Artikler, som hele Befolkningen saa at sige uden Undtagelse bruger og maa brnge. Jeg tror ikke, vi kunne kalde nogen Toldbeskatning for retfærdig, uden at vi enten tildeels borttage eller i det Mindste i meget høi Grad lette de Afgifter, som derigjennem lægges paa de store, brede Lag i Befolkningen. Vi ville ikke kunne sige, at vi have en retfærdig Toldbeskatning i det Hele, at den menige Mand maa betale saa høie Toldafgifter, som der er for Dieblisset, nemlig fra 50 til 100 pCt. af Værdien af de allerimpleste Artikler. Til dette Procentbeløb løber nemlig Tolden af de enkelte Kolonialvarer og enkelte simple Manufakturvarer i Virkeligheden op. For at komme til en billig Beskatning lige overfor denne Befolkning maa vi ikke bruge det Stoford, at vort Program skal være, at vi ville borttage Tolden paa Raaprodukter eller hvilken anden Art af Produktion, det nu være vil, nei, vi skulle fritage de Artikler for Told, som den menige Mand, den simple Mand, Arbeideren, ikke kan undvære. Beskyttelsen hviler som en Væge paa hele Befolkningen. Den er, som jeg omtalte før, ved at Væerne ere